

AAN ALLE TWAALF- TOT ACHTTIENJARIGEN

Een paar maal per jaar worden in de Raadsherenbuurt buurtfeesten georganiseerd. Feesten voor iedereen. Toch zijn de activiteiten daarbij alleen aantrekkelijk voor de kleinste kinderen, of voor de volwassenen. Zij kunnen naar hartelust stoepkrijten en borrelen, play-backen, jeu-de-boulen en oud speelgoed verkopen. Maar wat gebeurt er voor de verdrukke minderheidsgroep van de twaalf- tot achttienjarigen? Niets! Zij hangen er maar een beetje bij.

Daarom heeft het bestuur van de buurtvereniging het idee geopperd een commissie in te stellen, bestaande uit jongeren uit deze leeftijdsgroep, die een eigen onderdeel van de feesten zou kunnen voorbereiden. We denken voorlopig aan het opnemen van één vertegenwoordig(st)er per straat. Plannen die aan de orde zouden kunnen komen, zijn: het organiseren van een disco, de vertoning van films, een eigen tafeltennistoernooi, enzovoort.

Voel je er voor om actief mee te werken aan de voorbereiding van zo'n eigen programma, geef je dan op als lid van de commissie op het onderstaande adres. Je moet tussen twaalf en achttien jaar oud zijn en bereid zijn de handen uit de mouwen te steken.

Maarten de Boer
Johan de Wittstraat 48
telefoon: 173490

DISCO ! ! ! !

VOOR TWAALF- TOT ACHTTIEN-JARIGEN

Op zaterdag 29 april is er, zoals elk jaar, weer een buurtfeest, waarbij voor de eerste keer een disco zal zijn voor iedereen tussen de twaalf en achttien jaar oud, die plaats vindt van 20.00 tot 22.30 uur in het Boddaerthuis in de Hogerbeetsstraat 9. Er is een half uur Live-muziek en verder kan er de hele avond gedanst, gepraat en gedronken worden. Komt dus allen en maak kennis met al die mensen waarbij je al jaren in de buurt woont maar niet of nauwelijks kent.

Om te kunnen inschatten hoeveel drank en eten ongeveer moet worden ingekocht en te kunnen controleren dat er alleen mensen uit deze buurt komen moet je even een toegangsbewijs af komen halen op Johan de Wittstraat 48. Dit toegangsbewijs zal tevens dienen als waardebou voor 1 glas bier (maximum aantal p.p. om gedonder te voorkomen) of ander drankje naar keuze.

GEMENGD NIEUWS

NIEUWE BEWONERS

Ben Wilbrink
Dies Wilbrink-Griffioen
Klaasje (13 jaar)
Tijs (12 jaar)
Van Oldenbarneveltstraat 8

Ernst de Bruijn
Henny de Bruijn-Riboch
Sabine (8 jaar)
Inge (6 jaar)
Van Oldenbarneveltstraat 6

Hans Werner
Paula Werner-Veygen
Mirjam (8 jaar)
Claudia (6 jaar)
Van Oldenbarneveltstraat 10

Har Walenkamp
Ingrid Walenkamp
Neal (5 jaar)
Pim (9 maanden)
Van Oldenbarneveltstraat 4

OPPAS NODIG?

Bel Wyke Smit
Fagelstraat 35
tel. 174900

GEVRAAGD?

Wie heeft (bijvoorbeeld na het plaatsen van een dakkapel) een dakraam over?

Wij gaan onze zolder verbouwen en houden ons aanbevelen!
Fam. Meutstege, tel. 170170

VERHUISD

Fam. Van Egmond
Johan de Wittstraat 24
naar:
Frans Halslaan 193
Oegstgeest

OUD PAPIER

De eerstvolgende OPA-dagen
(container Joh. de Wittstraat)
3-4 mei a.s.
7-8 juni a.s.

TE KOOP

Polyester jolletje (Victoire) met gloednieuw rood zeil. Ligplaats (op jollenveld Koninklijke Watersport Ver. DE KAAG) tot 1 april 1990 betaald! F 350, =

Kleine grasmaaimachine f 15, =

Philips G 7000 spelcomputer + 6 spelcassettes (waaronder autoracen, satelietaanval fl. 50, =

Fam. Tasseron
Johan. de Wittstraat 22
tel. 153947

BERICHT VAN HET OPENLUCHTTHEATER

Als alles meezit, zullen we ook dit jaar uitzonderlijke zaken zien en horen gebeuren in het openluchttheatertje in de Leidse Hout.

Zo hoopt het organiserend comité een traditie die een kort leven heeft geleid, weer tot leven te wekken. Op de avond van de langste dag van het jaar, op woensdag 21 juni, zal er ijs en weder dienende een muziekavond worden georganiseerd met Zuid-amerikaanse muziek van het orkest van Jerry Themen. Er moet nog het één en ander meezitten, vandaar het voorbehoud.

Voorts zal op zondag 2 juli de kindervoorstelling worden gehouden. Voor u en uw kroost treedt dan op de groep ap-
zarap met clownerieën en boeiend boeienkoninklijk gedoe (niet Frank Boeijen, maar meer Houdini!). Dat belooft wat te worden, vooral als het broeikas effect een beetje mee wil werken.

Onthoud dus:

woensdag 21 juni
ZUIDAMERIKAANSE MUZIEK

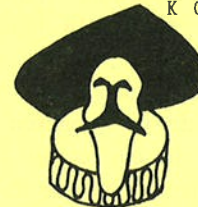
zondag 2 juli
ZAPZARAP
voor de kinderen

Nadere berichten volgen.

Gerard Schelvis

Z A T E R D A G 29 A P R I L 1989

K O N I N G I N N E D A G

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan heeft het bestuur een aantal verrassingen voor u in petto, waarover in de definitieve aankondiging meer.

Iedereen is welkom van 15.30 - 18.00 uur op het Rozenpleintje.

We starten om 15.30 uur met:

* vrije markt

* planten- en zadenruilbeurs

16.00 uur: V E R R A S S I N G voor klein en groot !!!

* Hapjes en drankjes, omlijst met muzikale klanken

* R A A D S H E R E N C O C K T A I L voor iedereen (gratis)

DRINGENDE OPROEP AAN VRIJWILLIGERS OM, UITERAARD
TEGEN KOSTPRIJS, IETS LEKKERS TE MAKEN !!

TOT 29 april,

HET BESTUUR

saamhorigheidsgevoel en de contacten onderling versterkt. De acties om de leefbaarheid van de buurt op peil te houden slaagden niet altijd. Het feit dat wij van ons lieten horen als de gemeente of een bedrijf een bepaald plan had, was vaak net zo belangrijk: men kon niet meer om ons heen! Dit versterkte het gevoel van eenheid in de buurt zelf, maar ook naar buiten toe.

Aan het einde van dit vraaggesprekje uitten de drie oud-bestuursleden nog een wens aan het adres van de huidige en toekomstige besturen. Vanaf het begin is er gewerkt aan de opbouw van een buurt waarin het met name voor gezinnen met kinderen goed toeven is. Maar is onze buurt ook leefbaar als we straks allemaal ouder zijn? Zij vinden het echter ook nog steeds belangrijk dat kinderen ongehinderd door auto's en motoren buiten kunnen blijven spelen. Daarvoor moeten dan wel maatregelen worden getroffen. Met deze opmerkingen werd het gesprek afgerond. Bram, Patricia en Ans, van harte bedankt voor jullie medewerking!

Mieke Koopman en Matthia Tacken

TOEN EN NU, GEEN EN WEL EEN WIJKVERENIGING.

Eerst maar over het nu. Voor de belangenbehartiging voelen we ons niet meer alleen staan. Niet dat men naar ons luistert, horen doen ze ons wel.

Inspiraakronden heb ik nog niet meegemaakt, wel hoorzittingen.

Als we erg ons best doen, de leden van de gemeenteraad belobbien, (ten koste van heel veel energie en tijd), dan kan het doordringen tot het ambtenarenapparaat, dan kunnen we met ons allen wel wat voor elkaar krijgen. Voorbeelden hoef ik niet te geven, sedert de oprichting van de wijkvereniging hebben we wel wat gewonnen. Dat zou vroeger nooit zijn gebeurd.

Gezelligheid heeft de wijkvereniging gegeven in de buurt. De nieuwjaarsborrel, het drie-oktober-hutspot-festijn zijn goede gelegenheden om elkaar te ontmoeten en te leren kennen. Maar heeft die betere kennismaking geholpen? Worden de wat eenzamen geregeld bezocht door de buurtbewoners?

Bij de oprichting van de wijkvereniging was men vol goede moed. Er zou een groep komen die hulp zou bieden bij mensen die dat nodig hadden. Maar die groep is nooit goed van de grond gekomen. Jammer, want er is volgens mij wel behoefte aan.

Vroeger waren de mensen meer kerk-gebonden. Toen had je contact met medeleden van die kerk. Daar kon je aankloppen als er wat was. Maar de tijden zijn veranderd. De gemeenschap is kleiner geworden en je kunt niet altijd bij dezelfde mensen om hulp vragen.

Een tweede verandering is dat tegenwoordig veel huismoeders overdag werken en derhalve veel minder tijd hebben om burenhulp te geven.

Als derde moet ik ook noemen, dat wij uit de kleine kinderen zijn. Want door hen leer je de ouders kennen en krijg je kontakten die elk mens toch wel nodig heeft.

Er is wel wat veranderd sedert enkele jaren geleden. Wellicht heeft de gezelligheid in de wijk niet alleen tot de nieuwjaarsborrel, het drie-oktober-hutspot-feest, de jaarlijkse feestmiddag beperkt te blijven.

Het is niet mijn bedoeling om negatief te zijn. Ik wil graag dat de wijkvereniging een echte gezelligheids- en belangenbehartigingsvereniging is. Wat het bestuur voor ons allen deed is voortreffelijk geweest. Nu graag de leden in actie!

A. Woortman

De drie gratiën
Buurtfeest 2 september 1979

het landje van Ballego afbakende. Er werd getracht dit stukje groen te sparen maar dat mocht helaas niet baten. Dan speelden er ook andere kwesties, zoals bij voorbeeld de vestiging van het Boddaerthuis, de bouw van woningen aan de Van Beuningenlaan en later de bouw van garages grenzend aan de achtertuinten van Fagelstraat-bewoners en de uitbreiding van de LAG met een showroom. Veel zaken voor een kersverse vereniging, maar dat maakte de tijd wel spannend en leerzaam, aldus de drie oudbestuursleden. Op 23 februari 1978 vond de oprichtingsvergadering plaats. Er werden allerlei plannen gemaakt, waarvoor de uitvoering in handen kwam te liggen van werkgroepen. Zo ontstonden het feest van koninginndag (om de vijf jaar wordt in plaats van koninginndag 5 mei gevierd), de hutspotmaaltijd, de kraakwagenruilbeurs (ontstaan uit het Geef de Een het Ander-idee van Henk Gosses), de oud papier-actie en de kerstboomverbranding met Glühwein op oudejaarsavond (later werd dit de nieuwjaarsborrel). Bovendien werd het openlucht-theater in de Leidse Hout nieuw leven ingeblazen. Zij vormen de vereniging. Patricia Vermeer heeft goede herinneringen aan de 5 mei-viering van 1980. Samen met Anneloes Bronsgeest-Timmerije organiseerde zij toen een speurtocht voor kinderen en in de garage van mevrouw Grobbe was een tentoonstelling over het leven in de Tweede Wereldoorlog te bezichtigen. Hiervoor hadden verschillende buurtbewoners materiaal ter beschikking gesteld. In de Pauluskerk was een film van Herman Kleibrink te zien, "Strijd", het verhaal van verzet in de Raadsherenbuurt. De hele buurt was op dit evenement afgekomen. De worstebroodjes die geserveerd werden, vonden gretig aftrek. Vooral deze activiteit leek het contact tussen de oudere en jongere buurtbewoners verder te hebben verstevigd.

Overigens werden niet alleen activiteiten voor de buurtbewoners zelf opgezet. Men trad ook naar buiten toe. Op een drukbezochte lezing werden dia's vertoond door onze buurtgenote Margreet Hogeweg, die in het ziekenhuis van Taxila (Pakistan) staaroperaties verrichtte. De buurt wilde voor dit ziekenhuis geld inzamelen en hield daarvoor een zeer succesvolle rommelmarkt.

Onze vraag of de verwachtingen ten aanzien van de buurtvereniging zijn uitgekomen, bleek moeilijk te beantwoorden. De vereniging heeft volgens Ans, Bram en Patricia zeker het

HOE HET ALLEMAAL BEGON ...

"Ik heb nagedacht wat voor leuke dingen ik in de rest van mijn leven ook nog wil doen. Daarom stop ik nu met bestuursactiviteiten". Met deze woorden nam Bram van der Loeff jaren geleden afscheid als bestuurslid van de buurtvereniging. Dat hij met veel plezier terugkijkt op die periode, blijkt uit het interview dat hij samen met Patrica Vermeer en Ans van Tilburg (beiden ook bestuursleden van het eerste uur) gaf aan twee redactie-leden van de Raadsheer.

Begin jaren zeventig verhuisden veel oudere buurtbewoners naar elders en hun plaats werd ingenomen door jonge gezinnen. Deze nieuwe bewoners maakten zich zorgen om de verkeersveiligheid van de buurt. Al in 1972 ondernamen zij pogingen om aan het toenemende sluiptraffic een halt toe te roepen. Zij probeerden de buurt meer kindvriendelijk te maken. In 1975 ontstond de "groep van twintig" die ijverde voor de aanleg van verkeersdrempels, omdat er ook mensen woonden die het nut van die drempels niet inzagen en bang waren voor de achteruitgang van het aanzien van de buurt, moest er zorgvuldig te werk worden gegaan. Er werd zelfs een hoorzitting aan dit onderwerp gewijd.

De vraag ontstond of er een buurtvereniging moest komen, die de krachten van de bewoners zou bundelen waarmee de onderhandelingspositie met de gemeente en anderen versterkt kon worden. Op die manier kon bij de gemeente worden aangedrongen op een bestemmingsplan van de wijk en zouden toekomstige aantastingen van de wijk kunnen worden voorkomen.

In 1978, bij de dreiging van een busbaan door de Leidse Hout, werd de vereniging daadwerkelijk opgericht. De instandhouding van dit park was een doelstelling die door iedereen onderstreep kon worden.

Er werd een voorlopig bestuur geformeerd, dat aan zijn activiteiten door middel van een buurtfeest bekendheid gaf. Er braken drukke tijden aan. Niet alleen moesten statuten en een huishoudelijk reglement van de grond komen, maar er dienden zich ook andere zaken aan waarvoor actie gevoerd moest worden. Velen zullen zich nog wel de beukenhaag herinneren die

"HET IN ELKAAR DRAAIEN VAN DE RAADSHEER WAS EEN RAMP".

Om dit stukje te kunnen schrijven moet ik diep duiken in mijn geheugen. Inderdaad heb ik deel uitgemaakt van de allereerste redactie van de Raadsheer, tien jaar geleden. Hoe kwam ik daar eigenlijk terecht? Ik was aanwezig op de oprichtingsvergadering van de vereniging en men vond dat er een buurtkrantje moest komen. Herman Kleibrink, in die tijd mijn buurman, liet mij weten: "Lieke, jij moet in de redactie want jij geeft Nederlands!". Hij duldde geen tegenspraak.

We zullen wel begonnen zijn met het bedenken van een naam. En ongetwijfeld zullen we het gehad hebben over onze bedoelingen met de krant. Mij werd gevraagd in dit stukje iets te vertellen over die "doelstellingen". Maar helaas, ik kan me daar niets van herinneren!

Ik weet nog wel dat Ien (Spierenburg), die in de redactie zat namens het bestuur, de halve krant volschreef met mededelingen van het bestuur. Die functie had het krantje toen heel sterk.

Een ding staat vast: we waren een vruchtbare redactie, in de meest letterlijke zin. De redactievergaderingen vonden plaats tussen voedingen door en tijdens slaapjes van ons kroost.

Het in elkaar draaien van de Raadsheer was een ramp. We moesten bij de Stichting Welzijn de getypte copij in laten branden en vervolgens stencillen. Iedereen die weleens gestencild heeft weet hoe vies je daar van wordt en hoe veel er mis kan gaan. Het resultaat van onze noeste arbeid was wel eens bedroevend: Half weggevalen pagina's en zo meer. Met als gevolg (begrijpelijk) boze reacties van de getroffen schrijvers.

We hadden prachtige plannen voor een "jeugdpagina", met puzzels en prijzen en al. Na drie pogingen werd de jeugdpagina opgeheven wegens gebrek aan belangstelling: gemiddeld ontvingen wij één inzending!

Een heel goede herinnering bewaar ik aan het interview met de heer en mevrouw Spoor. Ik werd zeer vriendelijk ontvangen en het gesprek duurde uren. Mijn oren klapperden van alles wat ik te horen kreeg. Tenslotte kwam de sherry op tafel en het eind van het liedje was dat ik lichtelijk zwaaiend naar huis ging om mijn kind te voeden.

Na een jaar (?) ben ik, om allerlei redenen, gestopt met de Raadsheer. Ik lees de Raadsheer nog steeds met meer dan gewone belangstelling. Het blad is er, uiterlijk en inhoudelijk, zeer op vooruit gegaan.

Lieke van Boven

DE RAADSHEER

September 1981

DE RAADSHEER

APRIL 1987

BUSBAAN
JA,
BUSBAAN
NEE

*Leidse
Ceraant
Juni 1978*

Natuurlijk is het prettig om in de bus te zitten en te constateren dat het logge brok openbaar vervoer aanmerkelijk sneller door het dagelijks verkeer schiet dan de andere deelnemers. Dat kan in veel gevallen dankzij de busbaan, een rijstrook voor bussen (en ook taxi's), een vinding die de laatste

jaren erg in zwang raakte, met name toen het overige verkeer steeds drukker, trager en onoverzichtelijker werd. Dat niet iedereen even gelukkig is met die busbanen moge blijken uit bovenstaand plaatwerk, waar een aantal Leidenaars zijn ongenoegen met de voorgenen busbaan-aanleg

door de Leidse Hout geschreven kenbaar maakt. De groep is van mening dat de Leidse Hout veel te mooi is voor zo'n openbaar vervoer-snelweg. Want dat zijn verworvenheden van ons verlicht decennium: kiezen voor tempo of natuurschoon. Tja, en dan wordt het moeilijk...

garage van mevrouw Grobbe: Anneloes heeft het gevoel dat déze activiteit de kentering bracht in de houding van de oudere buurtbewoners. Nu waren ook zij zeer betrokken geraakt bij het organiseren van een buurtgebeuren, bovendien beseften zij, door de enorme opkomst, dat de jongeren toch geïnteresseerd waren in het verleden.

Het is onvermijdelijk dat ook nu de diverse, niet nader te noemen, "commissies" ter sprake komen; waarbij Anneloes de kanttekening plaatst dat met name de hulp aan ouderen te veel geformaliseerd werd. In plaats ervan gebruik te maken probeerde men deze werkgroep te omzeilen en in enkele gevallen kwam "burenhulp" op gang.

Na een wat free-wheelend begin kwam de periode met echte vergaderingen, notulen, statuten en wat meer hoort bij een echte vereniging. Prima, een buurtvereniging kan een bindende faktor zijn. Op het moment dat er iets fout dreigt te gaan kun je adequaat reageren.

Het is even stil en Anneloes verduidelijkt dat zij naar "wapenfeiten" zoekt. Natuurlijk is daar het voorkomen van de busbaan: maar er is méér waarom deze er niet kwam. Zij meent dat er een artikeltje in het Leidsch Dagblad heeft gestaan die de volgende strekking had: "Buurtvereniging doet slimme zet". De geïnteresseerden onder u kunnen dit wellicht nog terug vinden in het archief van genoemd dagblad.

De vestiging van een Boddaerthuis in de Hogerbeetsstraat heeft ook menig sociaal bewogen buurtgeweten in tweestrijd gebracht. Overlast heeft het huis de buurt nooit bezorgd, kan ik haar nu vertellen.

Ik heb wellicht net een keer te vaak naar Jongbloed en Joosten gekeken, want ik kan het niet nalaten Anneloes te vragen wat deze bestuurlijke periode voor haar heeft betekend. Het antwoord zal u duidelijk zijn ...

Carol van Leeuwen-Hoogeveen

"DE RAADSHERENBUURTVERENIGING MOET BLIJVEN BESTAAN".

Waarom er niet eerder een wijkvereniging in de Raadsherenbuurt is geweest, weet ik niet, maar de aanleiding tot het oprichten van een buurtvereniging was de dreigende busbaan door het Leidse Hout.

In die tijd ging ik juist met pensioen en toen Patricia Vermeer kwam vragen of ik in het bestuur wilde komen, leek me dat een nuttige tijdbesteding. Patricia was wel verbaasd dat ik direct te strikken was.

Mijn taak werd de ledenwerving op de Warmonderweg, waardoor ik eindelijk eens een paar van mijn burens leerde kennen, wat ook weer mooi meegenomen was! Een van de bewoners van mijn straat echter keek me medelijdend aan en sprak: "maar mevrouw, daar gaat u zich toch niet mee bezighouden?"

Toch wél dus en met veel plezier.

De opzet met vele onderafdelingen voor verschillende activiteiten op kunst- en sportgebied, maar ook een steungroep voor mensen met problemen, hielden geen stand, ondanks het feit, dat er tijdens de oprichtingsvergadering (propvolle zaal!) druk op ingetekend werd.

De kinderfeesten echter sloegen aan en werden een begrip, evenals later de hutspot op 3 oktober.

De jaarwisseling werd na de klok van 12 gevierd met een glas wijn op straat (Rozenpleintje), later uit praktische overwegingen vervangen door de Nieuwjaarsreceptie.

De onderlinge kerstboomverbranding trok veel jong publiek. De voorstellingen in het Openluchttheater trokken veel bezoek, ook van buiten de buurt. Over de kunstwaarde werden altijd wel opmerkingen gemaakt, maar de melkflessen kwamen toch wel vol. Ook de kraakwagenruilbeurs leek in die eerste jaren veel meer in een behoefte te voorzien en werd nooit overgeslagen.

Hoe komt het, dat juist dié mensen een buurtvereniging oprichtten? Ik denk, dat de oprichters vaak nieuwkomers in de buurt waren, die de huizen kwamen bewonen, die door de oudere generatie waren verlaten. Ze waren vaak leeftijdgenoten en als zij zelf geen contact maakten met hun straatgenoten, dan deden

hun kinderen het wel. Door hun betere opleiding en hun andere kijk op de wereld lieten ze de dreiging van de busbaan niet over zich heen komen, maar stelden zich te weer en wisten ook waar ze hun protest moesten deponeren om gehoord te worden.

Dat schept een band en die is blijven bestaan, maar nu groeit een nieuwe generatie op, die misschien andere prioriteiten heeft, andere ideeën en een andere levenssfeer.

Het doel: stop de busbaan is (voorlopig) bereikt.

De inspanning daarvoor heeft tot veel meer geleid dan dat alleen, maar waakzaamheid blijft nodig, want nieuwe aanslagen op ons woongenot zullen niet uitblijven en de Raadsherenbuurtvereniging moet blijven bestaan.

Atie van Wely

Waar een buurtvereniging al niet goed voor is:
hereniging van Jan Wolkers met zijn eerste liefde
Toekie Hoekstra uit de Fagelstraat!

LAG garage - Buurtfeest 1985
Links op de foto voorzitter Atie van Wely

Een beetje onwennig snuffelen we aan elkaar en wisselen we wat nieuwtjes uit. En dan, wat giechelig, belanden we toch bij het doel van dit bezoek: het interview voor De Raadsheer in verband met het tweede lustrum van de Buurtvereniging. Moet ik, niet geremd door enige ervaring op het journalistieke vlak de schrijfster gaan bevragen? "Ja!", zegt Charles als hij met een tweede kop dampende koffie aankomt en de schaal met brownies nog eens langs laat gaan.

Ik schraap mijn keel, zucht wat en laat mijn blik vertwijfeld over het vragenlijstje dwalen en verfoei ten zoveelste male mijn immer impulsieve ideeën.

In het gesprek dat dan volgt, worden dezelfde onderwerpen aangesneden die ik de afgelopen week reeds uittikte voor de Raadsheer. Toch beluister ik bij de verhalen van Anneloes, die toen nog maar net in de twintig was, veel enthousiasme en een zweempje heimwee.

De inmiddels vele malen beschreven en gememoreerde aanleiding voor het oprichten van de buurtvereniging was volgens Anneloes een "natuurlijke" wijze voor het ontstaan van de vereniging. Meedoen ging vanzelf: het was voor haar een manier om de buurt te leren kennen; de sociale aspecten waren het belangrijkste. (Nu, tien jaar later zal dit o.a. blijken uit het werk dat zij doet; zij is directeur van een bedrijf dat mensen op sociale vaardigheden test). Ook zij vertelt dat de oudere buurtbewoners de leden van de buurtvereniging aanvankelijk met enig wantrouwen en soms zelfs met terughoudendheid tegemoet traden. De ouderen noemden hen "pseudo"-academici, die niets van de buurt afwisten. Het kon dus per definitie niet goed zijn wat zij te bieden hadden. En toch ... in weerwil van het "voordeel van de twijfel" werden er leuke activiteiten georganiseerd: festiviteiten rond het "rozenpleintje" in zomer en winter (op mijn mededeling dat het rozenpleintje niet meer is, maar nu bevolkt wordt door taxusstruiken reageert ze verontwaardigd vanwege het venijn dat aan deze struiken kleeft), de 3 oktobermaaltijd in de Fagelstraat (gelukkig kan ik haar vertellen dat nog steeds 150 buurtbewoners gezamenlijk hun buikje rond eten op die dag), en dan natuurlijk, niet te vergeten de 5 mei viering in de

EEN TERUGBLIK.

Het is bijna half negen als ik de Stadionweg oprij. De volgende oriëntatiepunten zijn het Olympia- en Minervaplein. Amsterdam Nieuw-Zuid: brede straten, weinig bomen, goed onderhouden gebouwen en opvallend stil voor de vrijdagavond. Bij een stoplicht probeert de jeugdige chauffeur van de wagen die naast mij staat een snelle flirt en lacht als hij zijn vergissing bemerkt.

Zonder moeite vind ik de mij opgegeven straat. Statige gebouwen die woningen bevatten, niet ongezeellig, wel voornaam, echter zonder de indruk te wekken van overdaad.

Onwillekeurig gaan mijn gedachten naar de buurt waar ik zojuist vandaan reed. Een beschrijving is overbodig: u en ik kennen haar maar al te goed: "onze Raadsherenbuurt". De reden waarom ik in gedachten een vergelijking maak is dat ik op zoek ben naar het huis van Anneloes Timmerije. Ooit woonde zij in onze buurt en sierde zij met haar jeugdig enthousiasme het eerste bestuur van de buurtvereniging onder de naam Anneloes Bronsgeest. Velen van u zullen haar niet kennen; zij die haar wel kennen zullen zich haar ietwat rauwe stem en haar enorme bos donkere haren herinneren.

Ook in 'Nieuw Zuid' is er gebrek aan parkeerplaats; als ik een kleine plek ontdek, besluit ik die te nemen, hoewel een blik op een willekeurige huisdeur mij leert dat ik nog lang niet bij het opgegeven huisnummer ben.

Ik kan mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en terwijl ik langs de verlichte huizen loop kijk hier en daar vluchtig naar binnen. In een wel zeer smaakvol ingerichte kamer zie ik een jonge, blonde vrouw zitten en ben dan verrast te ontdekken dat dit de woning van Anneloes en haar man Charles moet zijn. Een beetje twijfelend of ik wel het juiste nummer heb onthouden bel ik aan. Een zwaar geblaf is het antwoord en gezien de dierenliefde van mijn gastvrouw begin ik te geloven dat ik toch aan het goede adres ben. Een stralende Anneloes heet mij hartelijk welkom. Het blonde haar blijkt grijs te zijn.

In een weldadige zetel genesteld, krijg ik een heerlijk kop koffie en de brownies die ik 's middags niet heb kunnen bakken.

DE BUURTKRANT, EEN VROUWENAANGELEGENHEID?

In mijn herinnering was het een mooie zomer, die van 1978. Roosmarijn en Joppe, allebei anderhalf, speelden in de zandbak terwijl Charlotte en ik achter in de tuin in de zon zaten, als altijd wat vermoeid door het gebrek aan rust 's nachts en veel kindergedruis overdag. Met een aantal buurtgenoten waren we actief in de weer om een busbaan door de Leidse Hout tegen te houden. Bovendien bestond er al maanden onrust over de bebouwing van de voormalige kwekerij van Ballego, vlak achter de Fagelstraat. Het was duidelijk dat er één of andere structuur moest worden bedacht, zodat niet bij elke gelegenheid mensen individueel en ad hoc allerlei acties op touw hoefden te gaan zetten. Een buurtvereniging oprichten was het beste, luidde het advies. "We moeten dus iets doen", concludeerden we zuchtend. De eerste bijeenkomst - of was dat de tweede? - vond als ik mij goed herinner plaats bij Marijke en Peter Rosekrans. In de marge werden interessante vragen opgeworpen over wat wel en niet tot de taken van een buurtvereniging zou moeten behoren. "Als mijn buurman zijn huis aan de buitenkant groen en paars wil verven, doet de buurtvereniging daar dan iets aan?" Ik had me strikt voorgenomen te helpen het geheel op poten te zetten, maar me niet te laten strikken voor een bestuursfunctie. Een half jaar later zat ik in de redactie van de zojuist opgerichte buurtkrant - de natuur blijkt altijd sterker dan de leer. De buurtkrant was om de één of andere reden een vrouwenaangelegenheid. Redactievergaderingen waarvan de tijden werden gedictieerd door kinderen die uit school moesten worden gehaald of uit bed, gevoed, gevoerd of gekoesterd - efficiënte vergaderingen dus. Wat ons parten speelde was de techniek. De aangevraagde offerte voor drukwerk werd door het bestuur van de buurtvereniging veel te hoog gevonden, en dus stencilden we zelf bij de Welzijnsraad. Een frustrerende bezigheid. Met een prachtig getypt origineel ging je erheen, met vrijwel onleesbare kopieën kwam je er uren later weer vandaan. Pas toen Bram van der Loeff kwam helpen, werd alles beter. Niet omdat hij een man is, maar omdat hij een baan had waarbij contacten met een onderhandse drukker waren inbegrepen.

Greetje van den Bergh

WAAROM BEN JE IN HET BESTUUR GAAN ZITTEN?

De eerste reactie behoort uiteraard defensief te zijn: Guus Onderwater vroeg me toen we bezig waren met onze (vruchteloze) poging een bibliotheek voor de buurt te behouden. Traditie lijkt het - helaas - te worden dat je voor het bestuur gevraagd moet worden; Het is kennelijk niet iets wat je nou als verstandig mens uit jezelf gaat doen.

Toch zei ik snel "ja". Waarom?

Ten eerste omdat het me leuk leek en het klinkt misschien gek, ik vind het nog echt leuk ook.

Ten tweede vond ik dat ik na 10 jaar in de buurt wonen ook eens aan de beurt was om "iets" voor de buurt te doen. Tientallen anderen hebben immers al jaren voor leuke activiteiten, voorstellingen en Raadsheren gezorgd, het oud papier afgevoerd en aanslagen op ons leefklimaat afgeweerd.

Ten derde toch wat idealisme. Een buurt waar de mensen niet geheel langs elkaar leven spreekt mij aan. In onze maatschappij zijn we volgens mij wat ver doorgeschoten in het doorsnijden van de knellende familiebanden, burenhulpverplichtingen, dorps- of buurtgemeenschappen. Zelf ontmoette ik zeventien jaar geleden bij de oprichting van het wijkcomité "Vogelwijk" ene Anja ...

Laat ik nu maar stoppen, straks denkt een achterdochtige lezer dat er nog een vierde reden is om in het bestuur te gaan. En ja, in een gezellige buurt gaan de verhalen nog sneller rond dan ze ontstaan.

Maarten van der Plas

Het maken van het chocoladeglazuur gaat als volgt:

Smelt de chocolade in een vuurvaste kom au bain marie, roer er de boter door totdat die gesmolten is en goed van de chocolade is vermengd.

Kluts er de gezeefde poedersuiker door tot een gladde massa en haal het mengsel van het vuur. Besmeer er in snel tempo de bovenkant van de cake mee. Je kunt het glazuur glad maken, je kunt er een patroon of figuur in aanbrengen, of je laat het eruit zien als grof dan wel fijn "stucwerk". Ter garnering worden tenslotte de schijfjes sinaasappel op de cake gelegd en als je nu ook nog eens tien kaarsjes in huis hebt?

Het magische koffertje
Buurtfest 2 september 1979

EEN RAADSHEERLIJKE CHOCOLADETAART MET EEN ORANJETINTJE

Deze zachte chocoladecake smaakt ook naar sinaasappel en heeft een feestelijke chocoladeglazuur.

INGREDIENTEN:

- twee eetlepels cacao-poeder
- twee eetlepels warm water
- 100 gr. boter of margarine
- 125 gr. basterdsuiker
- twee grote eieren, geklopt
- 100 gr. zelfrijzend bakmeel
- geraspte schil van een sinaasappel
- 1 eetlepel sinaasappelsap
- een paar schijfjes sinaasappel voor de garnering

Voor het glazuur:

- 50 gr. pure chocolade
- 25 gr. roomboter
- 25 gr. poedersuiker, gezeefd

Beboter een hoge, ronde springvorm van 18 cm doorsnede en bekleed de bodem en de zijkant van binnen met ingevet vetvrij papier. Los de cacao op in warm water en laat het afkoelen. Meng de boter of margarine en de suiker tot een zacht, romig en luchtig geheel met een bleke kleur. Kluts er dan één voor één de eieren door en vervolgens ook het cacao-mengsel.

Zeef het bakmeel en voeg het langzaam roerend beetje voor beetje toe aan het mengsel. Nu worden ook de sinaasappelschilletjes en het sinaasappelsap toegevoegd. Breng het geheel over in de geprepareerde bakvorm en bak de cake in een oven van 180 graden tot de cake stevig en gaar is. (ca. 3 kwartier).

Daarna buiten de oven laten afkoelen.

ERVARINGEN VAN EEN "OUD" BESTUURSLID VAN DE BUURTVERENIGING RAADSHERENBUURT.

"Nou, nee", dacht ik toen mij gevraagd werd om als "wat oudere" mee te doen in het bestuur van onze buurtvereniging.

Wel doen! zei mijn vrouw, dan leren we meteen de buurt wat beter kennen.

Dat was in het begin wel even wennen. Die bestuursvergaderingen. Allereerst wat de namen betreft. Het leek wel of iedereen alleen maar een voornaam had. 't Is verrassend te merken hoe een oudere zich daarin snel weet aan te passen. Toch waren die bestuursvergaderingen hoogtepunten in ons verenigingsleven. Er werd enorm gedebatteerd maar ook heel hard gewerkt! Indrukwekkend was het altijd onze ijverige secretaris binnen te zien komen met zijn steeds in omvang groeiende map. Er werd wat afgeschreven en naast soms felle discussies was er altijd weer een gezellige dronk!

Mijn taak was min of meer een schakel te vormen (zo voelde ik het althans) tussen de jonge gezinnen en de oudere buurtbewoners, die het enthousiasme van de jeugd niet altijd even spontaan konden opbrengen.

Dat werd echter steeds beter na ieder feest op het Rozenpleintje of na kinderwedstrijden en optochten of na een voorstelling in het openluchttheater. Een van de hoogtepunten blijft toch altijd de hutspotmaaltijd op 3 oktober. In welke buurt tref je zoiets aan, honderdvijftig eters aan een tafel!

Zo kon het mij, na enige jaren lidmaatschap, gebeuren als tamboer voorop te lopen in een kinderoptocht. Een fantastische belevenis!

Sindsdien is er nog heel wat in de buurt tot stand gekomen. Mijn vrouw en ik volgen het nu op enige afstand. Wij hopen dat nu en in de toekomst, oud en jong samen verder marcheren in de Raadsherenbuurt.

Bert van Wijhe

EEN JAAR ZONDER BUURTVERENIGING RAADSHEREN- BUURT.

Ruim een jaar nu zijn we weg uit de Raadsherenbuurt, waar we toch 13 jaar hebben gewoond. En nu: een buurt met wat ruimere huizen, op grotere afstand van elkaar; geen deur aan deur. Ook hier: problemen van ruimtelijke ordening maar de buurt waant zich veilig. De Stichting Behoud Leefklimaat Stationsplein e.o. zal nooit een vereniging worden.

Ik genoot van het opstandige, te schoppen tegen het gevestigde, hoewel de busbaan ernstig genoeg was. Maar om brieven te schrijven aan de gemeente namens de buurtvereniging was prachtig. Samen stond je ergens voor en samen ging je af (Boddaert). Toch had ik nog wel meer kontakten willen hebben; intensiever met de buurtgenoten omgaan. De vraag is alleen of daar een buurtvereniging voor nodig is. Ik denk het niet; maar door die vereniging leerde je wel een hoop mensen wat kennen en leerde je goed samenwerken.

De vraag die ik me moet stellen is: wat betekende de buurtvereniging toen ik niet meer in het bestuur zat? Weinig, als ik eerlijk ben. De lol was er wat vanaf toen er steeds meer routinematige zaken de hoofdmoot gingen vormen; een soort gezelligheidsvereniging. Toen bleek me pas dat de afwezigheid van ruimtelijke problemen en kwesties geen vervolg hadden in bijvoorbeeld sociale kwesties. Dat wil men gewoon niet, daarvoor is de sociale samenhang toch te gering. De vereniging speelt daardoor, in tegenstelling tot bijvoorbeeld een binnenstadsbuurt, geen wezenlijke rol in het verkeer tussen mensen.

Maar ik heb geen hard feelings, integendeel! Ik heb m'n portie gehad en ben er zeer dankbaar voor. 't Was een prima tijd en misschien moet ik tevreden zijn met het idee dat de buurtvereniging nu "slechts" een instrument is om mensen met elkaar in kontakt te brengen zonder daar een verdere rol in te spelen.

Chris Maas Geesteranus
ex-Fagelstraat 50

het voornemen af te zien. Misschien is het leuk even stil te staan bij de bommenrij aan de Hogerbeetsstraat en de van Oldenbarneveltstraat. Bijna niemand zal weten of zich ervan bewust zijn dat dit groen geplant is op initiatief van het eerste bestuur.

Naast al deze tijdrovende zaken besteedde het bestuur veel aandacht aan het vormgeven van de inhoud en structuur van de vereniging. Hiervoor werd onder meer een onderzoek ingesteld naar het functioneren van andere Leidse buurtverenigingen. Het opstellen van de statuten en het huishoudelijk reglement hoorde tot de belangrijkste taken. Daar niet iedereen het nut van een buurtvereniging onderstreepte, diende er zorgvuldig gehandeld te worden. Er zijn heel wat vergaderingen nodig geweest voordat het geheel officieel kon worden vastgesteld.

Tot zover een terugblik op het prille begin. Dat wij nu het tienjarig bestaan van de vereniging vieren, duidt erop dat er nog steeds behoefte is aan een georganiseerd overleg en gezamenlijke activiteiten. Ook het behartigen van gemeenschappelijke belangen heeft nog steeds prioriteit. Denk maar eens aan het recente massale protest dat opnieuw gericht was tegen bebouwing van de Leidse Hout en de aanleg van een busbaan door dit park.

De buurtvereniging heeft dus genoeg redenen om feest te vieren. De afgelopen tien jaar zijn vruchtbaar en waardevol gebleken. Het is dan ook te hopen dat in de toekomst voldoende animo zal blijven bestaan om dit belangrijke werk voor te zetten. Buurtvereniging Raadsherenbuurt, proficiat!

Matthia Tacken

Het comité stelde een aantal programmapunten op die door het definitieve bestuur aangepakt zouden kunnen gaan worden. Dit waren het "kritisch volgen van activiteiten, die de leefbaarheid van de buurt kunnen aantasten". Hiertoe behoorden de bebouwing van het landje van Ballego, de uitbreiding van de Leidse Autoboxen Garage en de verkeersproblematiek. Verdere aandachtspunten waren de hulpverlening, het verbeteren van de woonsituatie (groenvoorziening en woningisolatie), het aanbrengen van verbeteringen in de Leidse Hout (aanplant, houtkap, veiligheid, verlichting, speeltuig, hondepoep, fietsen), het bezoeken van komende en gaande bewoners, buurtfeesten, gezelligheids- en andere bijeenkomsten, een buurtkrantje, mededelingenbord, speelgelegenheid, exploitatie van het openlucht theatertje en inbraakpreventie. Om deze uiteenlopende zaken zo goed mogelijk te kunnen coördineren, werden werkgroepen in het leven geroepen, zoals de werkgroep open-lucht theater, speelgelegenheid, buurtfeesten, buurtkrant, hulpverlening en woningisolatie. Van deze laatste groep verscheen reeds in mei 1979 een brief waarin de noodzaak van woningisolatie en een gezamenlijke aanpak van dit project uit de doeken werd gedaan.

De jonge vereniging kwam in actie tegen de wens van de LAG om op een stuk tuin aan de van Oldebarneveltstraat een showroom te bouwen. Bijna iedereen had bezwaar tegen de bouwplannen omdat dan weer een stuk groen onttrokken zou worden aan woonbestemming en bovendien een zeer mooie taxusboom geveld zou moeten worden. De showroom is er uiteindelijk toch gekomen maar gelukkig niet ten koste van de boom. Die heeft een nieuwe plaats gekregen aan de van Beuningenlaan. Daarnaast speelde de kwestie van het plan van Proper Beheer B.V. om twintig garages te bouwen aan de van Beuningenlaan. Of dit allemaal nog niet genoeg was, moest de buurtvereniging ook nog de bouw van een aantal etagewoningen aan de van Slingelandtlaan zien te voorkomen. Besloten werd in samenwerking met de subfaculteit biologie van de Leidse Universiteit een inventarisatie te maken van het gebruik en vegetatie van de Leidse Hout. Blijkbaar waren de uitkomsten van dit onderzoek (waar overigens later twee studenten biologie op zijn afgestudeerd) voor de gemeente overtuigend genoeg om van

BESTUUR

1978-1979 Anneloes Bronsgeest
Bram van der Loeff
Chris Maas Geesteranus
Herman Kleibrink
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer

1979-1980 Anneloes Bronsgeest
Herman Kleibrink
Chris Maas Geesteranus
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer
Bert van Wijhe

1980-1981 Joost Holthuis
Herman Kleibrink
Chris Maas Geesteranus
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer
Bert van Wijhe

1981-1982 Joost Holthuis
Herman Kleibrink
Chris Maas Geesteranus
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer
J.W. de Wekker

REDAKTIE

Greetje v.d. Bergh
Lieke van Boven
Emily Groenewegen
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg

Greetje v.d. Bergh
Ina Harinck
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg

Greetje v.d. Bergh
Ina Harinck
Els Holthuis
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg

Greetje v.d. Bergh
Ina Harinck
Els Holthuis
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Mieke Warnink

BESTUUR

1982-1983 Joost Holthuis
Chris Maas Geesteranus
Rob Mante
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer
Atie van Wely

1983-1984 Rob Mante
John Marks
Ien Spierenburg
Ton Staphorst
Judith Tasseron
Ans van Tilburg
Patricia Vermeer
Atie van Wely

1984-1985 Rob Mante
John Marks
Ellen Meutstege
Susan Nijdam
Ton Staphorst
Judith Tasseron
Atie van Wely

1985-1986 Rob Mante
John Marks
Ellen Meutstege
Susan Nijdam
Ton Staphorst
Judith Tasseron
Atie van Wely

REDAKTIE

Ina Harinck
Els Holthuis
Ien Spierenburg
Ans van Tilburg
Mieke Warnink

Sjoerd Bronsgeest
Ina Harinck
Els Holthuis
Helma van den Ingh
Ien Spierenburg
Mieke Warnink

Ina Harinck
Els Holthuis
Helma van den Ingh
Rita Liang
Judith Tasseron
Mieke Warnink

Ina Harinck
Els Holthuis
Helma van den Ingh
Rita Liang
Judith Tasseron
Mieke Warnink

DE BUURTVERENIGING VIERT HAAR TIENJARIG BESTAAN.

Deze maand wordt het tienjarig bestaan van de vereniging Raadsherenbuurt gevierd. Dat er ook al voor de oorlog een min of meer georganiseerd optreden van de buurt heeft bestaan, is inmiddels in de vergetelheid geraakt. Angst voor een eventuele gasoorlog vormde toen de aanleiding tot het beleggen van een buurtvergadering. Het initiatief hiervan lag bij Herman Kleibrink wiens doel was het bij elkaar krijgen van een aantal mensen voor het aanleggen van een collectieve schuilplaats. Uiteindelijk heeft alleen Kleibrink zo'n voorziening getroffen (de Raadsheer, februari 1982).

Dat in 1978 een buurtvereniging werd opgericht had wederom te maken met het verdedigen van een gemeenschappelijk belang. Het plan van de gemeente om een busbaan in de Leidse Hout aan te leggen moest verhinderd zien te worden. Begin juni 1978 kregen de buurtbewoners de oproep zich zo snel mogelijk in een wijkraad te organiseren om aldus de gezamenlijke belangen beter te kunnen behartigen. Het volgende doel stond het voorlopig comité voor ogen: "er dient in de Raadsherenbuurt een organisatie te komen vergelijkbaar met elders functionerende wijkraden en -verenigingen. Het streven van de organisatie is het optimaal functioneren van de Raadsherenbuurt als woonwijk". Naast de dreiging van de busbaan waren ook het bouwverkeer van het landje van Ballego, het toenemend sluipverkeer en het verlies van groen en tuin door de expansie van bedrijven en instellingen, spelende problemen. Deze doelstelling werd later in de statuten nauwgezet uitgewerkt.

Om de vereniging gestalte te kunnen geven werd er een voorbereidingsgroep gevormd, waaruit later een bestuur zou worden gekozen. Tot dit voorlopige comité behoorden Charlotte van Alphen, Anneloes Bronsgeest, Herman Kleibrink, Chris Maas Geesteranus, Ien Spierenburg, Ans van Tilburg, Patricia Vermeer, Bert van Wijhe en Bram van der Loeff. Herman Kleibrink was, hoe kan het ook anders, de eerste voorzitter en Chris Maas Geesteranus secretaris.

Dat gaat dan verder inderdaad buiten de vereniging om, maar zonder liep je elkaar vermoedelijk nog steeds zonder groeten voorbij.

En wanneer je de andere mensen kunt beschouwen als goede buren is dat dan geen pure winst? Voor mij wel!

Tineke van Beers

BESTUUR

1986-1987 Wim Brugman
Jaap Grobbee
Rob Mante
Ellen Meutstege
Susan Nijdam
Ton Staphorst

1987-1988 Wim Brugman
Ellen Meutstege
Guus Onderwater
Annette Schriever
Winnie Vermeulen
Maarten Vrieze

1988-1989 Wim Brugman
Ellen Meutstege
Guus Onderwater
Maarten van der Plas
Annette Schriever
Winnie Vermeulen
Maarten Vrieze

REDAKTIE

Sjet Daverveldt
Mette Grootenhuis
Helma van den Ingh
Rita Liang
Gerard Schelvis
Ineke Velthuijzen
Mieke Warnink

Sjet Daverveldt
Mette Grootenhuis
Helma van den Ingh
Rita Liang
Gerard Schelvis
Ineke Velt. huijzen
Mieke Warnink

Sjet Daverveldt
Rita Liang
Gerard Schelvis
Ineke Velthuijzen
Mieke Warnink

Herfsttij der Raadsherenbuurt
Eerste buurtfeest 16 september 1978

BESTUUR EN REDACTIE

VAN DE JUBILERENDE VERENIGING

Bestuur 1989 (van links naar rechts):

Leo Tielenius Kruythoff, Maarten Vrieze, Maarten v.d. Plas,
Guus Onderwater, Anette Schriever, Yvonne v.d. Werf,
Winnie Vermeulen (foto: A. v.d. Vorst)

Redactie Raadsheer 1989 (van links naar rechts):

Arnoud v.d. Vorst, Mieke Koopman, Tineke van Beers,
Dieneke Biemans, Rita Liang-De Coursey, Matthia Tacken
(foto: A. v.d. Vorst)

(foto op de vorige bladzijde)

VAN DE REDAKTIE

Dit hele nummer van de Raadsheer staat, zoals we de vorige keer al aankondigden, in het teken van het tienjarig bestaan van de vereniging Raadsheerenbuurt.

Voor ik aan dit stuk begon las ik een aantal bijdragen van oud bestuursleden, een bijdrage van een huidig bestuurslid en een overzicht van de roemruchte historie van de vereniging door Matthia Tacken bijeengesprokkeld uit de archieven.

Wat valt hier voor een nieuwbakken redaktielid en betreffelijke nieuwkomer in de buurt aan toe te voegen en in te leiden?

De dreigende aanleg van de busbaan was de aanleiding tot het oprichten van de buurtvereniging; het doel werd bereikt: de aanleg werd (voorlopig?) voorkomen. Dit feit wordt door vrijwel alle mensen van het eerste uur genoemd als aanleiding om er mee te beginnen; de één enthousiast en strijdlustig, de ander uit een soort plichtsgevoel: als ik nu niet reageer dan kan ik het later mezelf verwijten. Voor enkelen is een dergelijk doel niet het enige motief; men denkt dat men door aan de vereniging mee te werken ook in contact zal komen met medebuurtbewoners. Een oudere buurtbewoner wil de golf nieuwe jonge bewoners leren kennen. De nieuwkomers zoeken contacten in de buurt. Of men dit nu te voren had bedacht of niet; in elke bijdrage komt op één of andere manier het belang van de contacten met anderen aan de orde. Het samenwerken en dat men "veel mensen in de buurt leert kennen" blijkt voor velen een belangrijk punt, hoewel het op verschillende wijzen wordt ervaren.

Ikzelf kan mij gedeeltelijk vinden in de stelling van Chris Maas Geesteranus; "de buurtvereniging is 'slechts' een instrument om mensen met elkaar in contact te brengen zonder daar een verdere rol in te spelen". Ik ben blij dat hij 'slechts' tussen aanhalingstekens zet, want ik zou deze functie niet al te geringerschattend willen afdoen. Je zult inderdaad niet met iedereen die je leert kennen dikke vrienden worden, maar als er één of twee mensen tussen zitten met wie dat wel mogelijk is, dan is dat toch prachtig!

REDAKTIE RAADSHEER

Tineke van Beers	
Hogerbeetsstraat 6	176404
Dieneke Biemans	
Fagelstraat 25	174568
Mieke Koopman	
Joh. de Wittstraat 31	177524
Rita Liang-De Coursey (secretariaat)	
Fagelstraat 39	155886
Gerard Schelvis	
Fagelstraat 3	174439
Matthia Tacken	
Joh. de Wittstraat 57	154756
Arnoud v.d. Vorst	
Warmonderweg 25	173847

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn
Arnoud van der Vorst

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging.
Gesigioneerde artikelen komen voor rekening van de auteur.
Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

De Raadsheer verschijnt vijf maal per jaar.

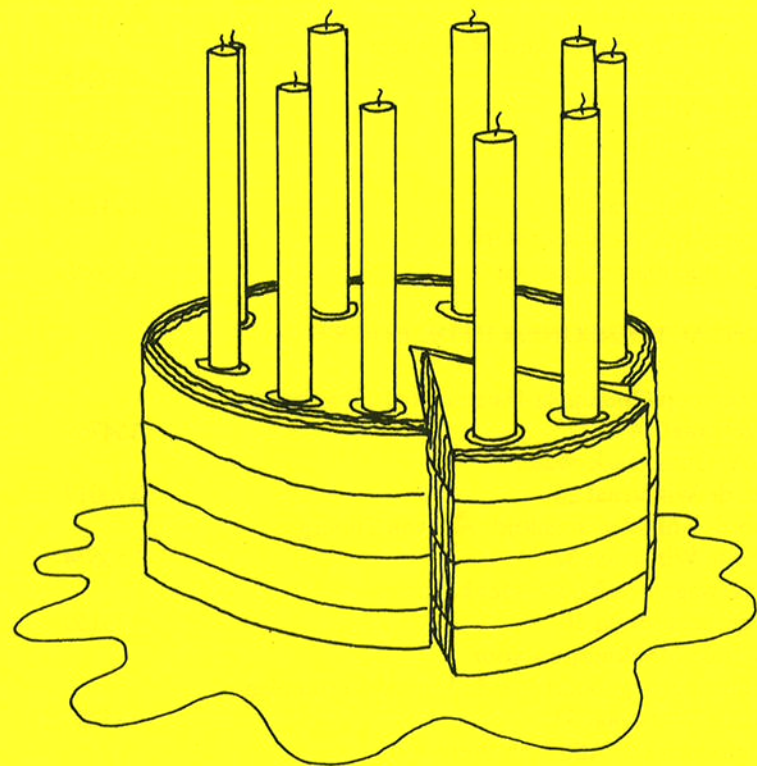
redactie-adres : Fagelstraat 39
copyright : Aan de redactie
postgiro : Vereniging
Raadsherenbuurt
4193645 te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Leo Tielenius Kruythoff	
Johan de Wittstraat 18	171635
Guus Onderwater, voorzitter	
Joh. de Wittstraat 26	170017
Maarten v.d. Plas, penningmeester	
Hogerbeetsstraat 5	155857
Annette Schriever, coord. Raadsheer	
Fagelstraat 1	170215
Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Maarten Vrieze,	
Joh. de Wittstraat 29	173115
Yvonne v.d. Werf, secretaris	
Van Oldenbarneveltstraat 3	155645

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Werkgroep Openlucht-theater: Rob Grootenhuis	
Fagelstraat 14	154769
OPA: Guus Onderwater	
Joh. de Wittstraat 26	170017
Coord. 3-oktober maaltijd: Ans van Tilburg	
Joh. de Wittstraat 32	153674
Kraakwagen-ruilbeurs: Henk Gosses	
Hogerbeetsstraat 10	173150
Centrale Meldingspost voor verhuizingen, geboortes e.d.: Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Telefooncirkel: Atie Van Wely	
Warmonderweg 27	170910
Depot boek 60 jaar Raadsherenbuurt; tevens Vereniging Vrienden van de Leidse Hout: Rob Mante	
Joh. de Wittstraat 3	154770

JUBILEUM VAN DE VERENIGING RAADSHERENBUURT

APRIL 1989